

"לדורות"

סיפוריהם של ניצולי השואה החיים בישראל

שאלון לרישום קורות ניצול/ת השואה

איסוף סיפוריהם של ניצולי השואה הוא אחד המרכיבים החשובים ביותר בשימור הזיכרון ובהנחלתו לדורות הבאים. לכן, המידע על קורותיהם של הניצולים חיוני מאוד לחוקרים ולבני הדורות הבאים. בעזרת מידע זה אפשר יהיה להכיר את הסיפורים הפרטיים המרכיבים את התמונה הרחבה של תקופת השואה. לסיפור האישי שלכם יש חשיבות לאומית, מחקרית וחינוכית. אוסף הסיפורים יעלה לאתר אינטרנט מיוחד שכתובתו www.ledorot.gov.il

להזכירכם:

1. את השאלון המלא נא לשלוח לדוא"ל: laad@jafi.org
2. את הנספח החתום בידי הניצול/ה יש לשלוח בסריקה למייל laad@jafi.org או בפקס 03-7453557.
3. למידע ושאלות בנוגע למילוי הטופס ניתן להתקשר למוקד המידע של המשרד לאזרחים ותיקים *8840.
4. לשאלות בנוגע לשיבוצים או בעיות שעלו בעת הביקור ניתן להתקשר ל-"רוח טובה" 1-700-505-202.

שם משפחה ושם פרטי כיום

שם משפחה: אברהמוביץ	שם פרטי: קורניליו
---------------------	-------------------

פרטים אישיים לפני השואה ובתקופתה

במידה והשאלה אינה נוגעת אלייך, אין צורך לענות עליה

שם משפחה איתו נולדת:		אברהמוביץ	
שם פרטי איתו נולדת:		קורניליו	
שנת לידה:	מין:	בלועזית	בלועזית
1933	זכר	Cornelia	Abrahamovitz
עיר לידה:		בלועזית	ארץ לידה: רומניה
בקאו רומניה		Baku	
שם פרטי ושם משפחה של האב:		שם פרטי ושם נעורים של האם:	
מקום מגורים קבוע לפני המלחמה:		בלועזית	ארץ המגורים:
בקאו רומניה		Baku	רומניה
השכלה/תואר אקדמי לפני המלחמה: תלמיד יסודי		מקצוע לפני המלחמה:	חבר בארגון או בתנועה:
		תלמיד \חטיבה תיכון	מפא"ם השומר הצעיר

מקומות מגורים בתקופת המלחמה:	
בקאו רומניה	
בלועזית	במידה והיית בגטו, ציין את שמו לא
בלועזית	במידה והיית במחנה עבודה או מחנה ריכוז, ציין את שמו
תאריך השחרור:	המקום בו נודע לך כי הנך אדם חופשי:
ציין מקום אליו חזרת לאחר השחרור	במידה והיית במחנה עקורים ציין את שמו (מחנות פליטים שהוקמו לאחר המלחמה בעיקר באוסטריה, גרמניה ואיטליה)
במידה ועלית באנייה, ציין את שמה "טרנסליסניה"	שנת עליה: 1951
במידה והיית במחנות מעצר בקפריסין, ציין ממתי עד מתי - לא	

קורותיך לפני המלחמה

הבית בו גדלתי היה בית בשכונה של יהודים. בעל אורח חיים יהודי לרשות אבי היה חנות מכולת שהיא הייתה מקור הכנסתנו בה אימי עבדה גם. הבית בו גדלתי היה באותו בניין של המכולת. ביתי היה צנוע היה בו חדר מרכזי שאליו התכנסו כולם לסלון ומטבח משותפים. להורי חדר עם מיטה כפולה ואני חייתי עם שני אחיי לכל אחד מיטת ילד. חיינו וגדלתי בעיר "בקאו" עיר ברומניה הנמצאת בדרום חבל הארץ מולדובה.

זוהי עיר תעשייתית שהיו חיים בה הרבה יהודים, גרנו יחד עם המשפחה של אבי. לאבי יש ארבעה אחים ואחות. לאימי היו שני אחים. אני זוכר שחיינו חיים רגילים עיקר הכנסות הם מהעסק "חנות מכולת" של אבי.

בגיל ילדות למדתי בה"ס יסודי מיוחד ליהודים נלמדו שם המקצועות הבסיסים, במשך ארבע שנים הייתי בביה"ס. במשך לימודי בתקופת בית הספר היסודי חברי היו ילדים יהודים, היות וחיינו בנפרד משאר האנשים. עיקר האנשים הנוצרים הגיעו לקניות במכולת אצל אבי. חוץ מכך לא התחברנו אליהם יותר מידי לא היו לנו מכרים או ידידים לא יהודים.

את הצד של אימי אני לא כל כך מכיר היות וחיו בכפר. ולאחר שנישאה לאבי והמעבר שלה לעיר. הגיעו בעקבותיו אחיה מהכפר ובעצם חיי לידינו.

בעיר "בקאו" היה ריכוז גדול של יהודים לכן היו כמה בתי כנסת ובעיקר אני זוכר את הבית הכנסת הגדול שהיה לא רחוק מביתנו. את רוב החגים היהודים חגגנו עם המשפחה המורחבת ויתר השכנים היהודים שבסביבה.

קורותיך בזמן המלחמה

על המתרחש בזמן המלחמה אני יכול לספר שאני זוכר מהיותי בגיל 6. המלחמה החלה בשנת 1939 באותה תקופה עליתי לכיתה א' והתחלתי ללמוד בביה"ס יסודי מיוחד ליהודים. שם הכרתי והתחברתי לילדים יהודים נוספים.

על העיר "בקה" החלו להשתלט הגרמנים ובעצם לנסות לכבוש אותה. המכולת של אבי לא פעלה באותה מתכונת כמו שלפני המלחמה. כלומר, היה צורך במצרכים הבסיסיים כמו קמח, מלח, סבון, סוכר, ממרחים חמאה וכו'. הייתה אווירה של מלחמה היו מגבלות שונות ברחובות העיר. היה עליי לענוד טלאי צהוב. אני זוכר בתור ילד כי הגרמנים די שנאו אותנו.

אירוע שדי זכור לי מאותה תקופה היה הצורך להתחבא במחסן הגדול שהיה מאחורי המכולת של אבי, מחסן שתפקדו היה לשם שימור האספקה ובו שמרו על התבואה דגנים וקמח, בצמוד למחסן המרכזי היו מרתפים תת קרקעיים בהם היו המקררים לשימור הדגים והקפואים. אזור זה היה מאחורי רחבת החנות.

במחסן זה היה עלינו לשהות מספר ימים יחד. אני והוריי ויהודים שכנים נוספים. המזל שבמחבוא זה היה אספקה וציוד שאפשרו לנו לשהות בימים הללו עד שאחד מהחיילים הגרמנים החליט לאפשר לנו לצאת היות והחיילים הגרמנים היו צריכים לעזוב את העיר בעקבות הפלישה של הרוסים ובעצם הבריחו את הגרמנים.

זכור לי היום בו הגיעו הרוסים לעיר 22.8 "בקה" ולאחר יום זה הגרמנים עזבו את העיר ובעצם אפשר לרומניה להיות עצמאית. בנוסף זכור לי כי לאחר הימים שהרוסים השתלטו על כל רומניה הייתה אווירה שהכל חוזר לחיים רגילים ובעצם אבי שב לפותח ולעבוד במכולת כרגיל יחד עם אימי. באותה עת אחי הגדול נשלח לעבודה בשדה התעופה.

בהגיעי לגיל 12 הצטרפתי יחד עם חברי שהקימו את תנועת הנוער מפא"ם השומר הצעיר כחלק מהפעילות של התנועה השתתפתי בהרצאות שונות שעסקו בהיסטוריה של העם היהודי וסיפורים על ארץ ישראל. התקיימו אספות שדנו בהם בנושאים שונים. טיילנו והסתובבנו עם צעירות התנועה.

אבי לא היה אחד שעסק בפוליטיקה ולא השתייך לאחת מתנועות הנוער. אבל אחד מאחיו היה בתנועת "החרות" המשתייכת לביתר. לאחד מאחיו אברהם היה בן שעסק בפעילות רבה ועשה הרבה למען הכלל ולאחר בעיירה בה הם חיו, היו בקשר טוב עם אבי שהיה תומך בהם מבחינה כלכלית. וזמן מה לאחר מכן הפך להיות ראש הארגון המשותף לארגון הכללי שישב "בבוקרס". לאחר הפעילות הרבה שעשה הכיר את אשתו שהייתה פעילה בתנועת מפא"י יחד הזוג עלה לארץ בשנת 1951 גם לאחר העלייה המשיכו בעשייה ובפעילות רבה באחת מהמפלגות שלאחר מכן הפך להיות מזכיר באחד ממשרדי הממשלה.

קורותיך מתום המלחמה ועד עלייתך לארץ

זמן מה לאחר מכן, בגיל 17 הוחלט כי נעלה ארצה הורי יחד עימי. הודיעו לנו שעולים לארץ ישירות באוניה, אני זוכר את היום 21.8.1951 שמה של האוניה "טרנסליבינה" אוניה מיוחדת לעולים. האח שעלה איתנו יש בינינו הפרש של שלוש שנים.

ברומניה נשאר האח האמצעי שעלה לאחר כשמונה חודשים עד שנה לארץ. האח השלישי התחתן שם ועלה לארץ אבל לאחר זמן מה החליט לחזור ולהשתקע שם ובעצם נשאר שם עד היום.

בהגיענו ארצה, האוניה עגנה בנמל חיפה שם קיבלו את פנינו האחים של אבא- שני אחיו שגרו בשכונה ברחוב בחיפה הנקרא "סנטטון" שם בעצם חיו רוב עולי רומניה ומרוקו. גרנו יחד עם משפחתו של אח של אבא ברחוב סנטטון בדירת חדר בבית משותף יחד עם אח של אבי וזוגתו, בנו היה גר בת"א.

בבית זה חלקנו סלון מקלחת ומטבח משותפים לעוד חמש משפחות שגרנו יחד באותה קומה. גרנו בבית זה כחמישה חודשים בשנים 1951-1952 ולאחר מכן עברנו למעבורת "כורדני" שם חיינו בצרף משפחתי במשך שנה. לאחר מכן חיפשנו דירה ועברנו לדירה הממוקמת ליד הרכבת ברחוב "עירק". גרנו בבניין שהיה מחולק בעצם לשלוש קומות בדירה אחת חיינו

משפחתי ולאחר שאחי עלה ארצה הוא גר בדירה הממוקמת בקומה העליונה. באותה תקופה אבי עבד למחייתו במכולת קטנה שהייתה לנו יחד עם אימי. ואני לאחר מספר חודשים בהם למדתי וידעתי קצת עברית עד הגיוס בנובמבר התגייסתי בגיל 17 וקצת בין הגיוס הגעתי ללשכת הגיוס בחיפה ולאחר מכן למיונים בתל השומר בת"א, עברתי לבסיס "סרפן" ליד העיר רמלה טירונות במשך ארבעה חודשים. לאחר הטירונות העבירו אותי לחיל "חיל האוויר" בבסיס הטכני. שירות במשך שנתיים בהם הייתי מגיע לבית פעמיים בשבוע. לאחר השחרור הצבאי בין השנים 1955-1966 עבדתי למחייתי עבודות זמניות בהם הייתי מוכר צעצועים, לאחר חיפוש מקצוע ועבודה התחלתי לעבוד אצל ארכיטקט וכחלק מתפקידי הייתי שרטט. בעיניי עבודה מספקת ומעניינית. בזמן העבודה עימו למדתי רבות העבודה נעשית במקביל למספר אנשים בהם קונטרוקסטור שהיה מתכנן את מבנה הבתים וכן היה מרצה שלימד בטכניון אחה"צ ובעזרתו נרשמתי לקורס הנדסאים למדתי אצלו בקורס במשך חצי שנה את הבסיס של המקצוע. ובמקביל המשכתי בעבודה עימו לאחר שמנהל העסק ארכיטקט נפטר עברתי לניהול המשרד. לאחר השחרור הצבאי עלתה לארץ גם אחותו של אבי יחד עם שני בניה וביתה שאותה בעצם הכרתי עוד מהתקופה שהייתי חיים ברומניה יחד בעיר בקאו. הם עברו להתגורר בעיר חיפה באותו בית של הדוד שחינו אצלו תקופה בעיר סנטטון. ביתה שהייתה בגילי אישה צעירה ועוד שהכרנו מילדותו בהכרנו להינשא ולהקים בית משותף התחתנו ועברו לגור יחד בעיר חיפה ברחוב אלנבי ביחידת דיור בגג הבניין שבה היו שני חדרים. לאחר שנולדו שני הילדים עברנו לדירה אחרת בחיפה ברחוב ארלזרוב דירה יותר גדולה בעלת שלוש חדרים. שם גדלו והתחננו עד שהבן הבכור התגייס לצבא ולאחר שירותו הצבאי הכיר את אשתו שעבדה בכפר הנוער "הדסה" שם עברו להתגורר ברמת הדסה שבקרית טבעון. ואחר שנולדו להם שלושת ילדיהם והצטרפתי להגיע לעזור להם בגידולם עברנו לגור בקרית טבעון ברחוב הכרמל לאורך השנים המשכתי לעבוד למחייתי במשרד לתכנון הנדסי בעצם עד היום. אספר על הכרות עם אשתי לאחר שעלתה בשנות השישים, כאשר הייתה צעירה ומלומדת למדה משפטים. היא נפטרה בגיל 48 בשנות השמונים. היא עבדה כמזכירה במשרד הבריאות. היו לנו חברים משותפים נסענו לטיולים משותפים בחו"ל. ליהנות יחד ולהביא את ילדנו. ילדים אהובים ומצליחים.

חיך בארץ

מסר חשוב שהייתי מעביר לדורות הבאים : אני מאוהב, מרוצה ואוהב את החיים בארץ. חשוב לטפח את עצמך לדאוג למקצוע טוב בעיקר ללכת לרכוש מקצוע להתפתח לרכוש השכלה. חשוב גם להקים משפחה לדעת ליהנות מהחיים כמו שצריך לשמור על קרבה משפחתית להורים לילדים לעזור כמה שאפשר.

ראיון: זרובבל אסתר, אוגוסט 2014.